

Verslag Dolle

Eindelijk was het weer zover op donderdag 12 mei vertrokken we met een karavaan van jeugdleden richting Maagdenburg met als eindbestemming Uchdorf.

Na een tweetal stops onderweg voor een hapje, drankje en plaspauze arriveren we bij de MX school van Jef Jansen de zon schijnt en we zijn niet de eersten. Een tweetal caravans staat al op hun plaats en er wordt nog wat heen en weer gepuzzeld met de voortent.

Ook de mensen die het zekere voor het onzekere namen en nestelden zich in een hotelletje in de buurt.

Zo tegen negen uur 's avonds zijn we compleet in totaal 54 mensen waarvan 19 rijders. 's Avonds wordt er besproken wat er geplant staat voor de volgende morgen en de dagen erop.

Na dat we het programma hadden besproken was het tijd voor een natje en een droogje, en de jeugd werd na bed gestuurd want uiteindelijk moesten deze fit zijn en wij niet.

Vrijdag de 13de vertrekken we na het ontbijt richting Maagdenburg waar de jeugd hun eerste training krijgt op een harde baan. Nadat Jef de jongens en meisjes heeft uitgelegd hoe de dag zal verlopen begint het inrijden.

Voor velen is de harde baan dan ook even wennen, en zo links en rechts zie je dan ook dat sommigen Paus Paulus de II willen imiteren en kussen dan ook lichtelijk de welbegeerde crossbaan. Na het inrijden en verkennen van de baan begint de training. Jef legt uit en demonstreert hoe de oefeningen het best kunnen worden uitgevoerd.

De eerste dag verloopt zoals verwacht. Voldaan en zonder noemenswaardige ongelukjes keren we met ons allen terug na de MX school.

's Avonds wordt er nog uren nagepraat over de training zowel door de ouders als jeugd en zoals het hoort sluit de laatste deuren van de kantine zo omstreeks half vier in de morgen.

De volgende morgen wordt er ontbeten om half negen en diegene die dezelfde morgen de deuren heeft gesloten zit aan een pot met gemarineerde haring? Na het ontbijt omstreeks 11.30 uur vertrekken we richting Stendal waar we de tweede training zullen voortzetten.

Na een survivaltocht langs de spoorbaan komen we dan eindelijk aan op het circuit. Na dat alles weer is uitgepakt is er nog maar een ding wat ons rest en dat is start de motoren.

Ook nu bespreekt Jef de dag indeling en daarna mag de baan verkent worden. Deze bestaat uit zachte en harde gedeeltes.

Ook nu zien we zo links en rechts situaties die te wensen overlaten (hoezo overmoedig na de eerste dag) maar alles heeft toch zo z'n scharmes, niet waar.

Er worden diverse oefeningen gereden waar zelfs K & H de nodige moeite mee hebben. Duidelijk was dat het zand wat uit neus en mond kwam niet alleen door het stof was veroorzaakt (Paus Paulus de II) zullen we maar zeggen.

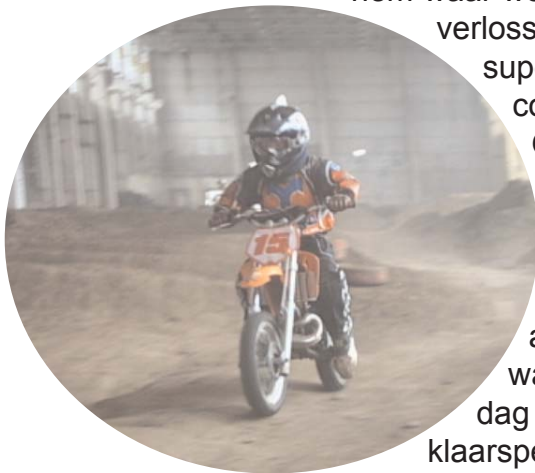
Aan het einde van de dag mocht men knippen gaan rijden op een baan van plus minus 500 meter lang. Nadat K & H de jeugd zich hadden uitgeleefd op dit traject liet Jef nog een paar maal zien dat het ook sneller kan dan het geluid.

Een ding is zeker dat K & H het niet meer zullen realiseren sneller te zijn dan het geluid (we zullen het maar op de leeftijd geven) maar dat er een aantal jeugdleden zijn die dit wel zouden kunnen is zeker. We will see in 2006. Aangekomen op ons vertrouwelijke nest beleeft de jeugd de dag nog eens opnieuw. Hierbij worden de mooiste verhalen verteld en dit is voor de ouders echt genieten.

De dag wordt afgesloten zoals gewoonlijk door onze nachtportier om plus minus vier uur in de morgen.

De derde dag begint niet zoals we hadden gehoopt het regent pijpenstelen. Maar voor de jeugd maakt het niet uit, hoe dan ook er zal gecrost worden en wel op de baan van Dolle. Na het ontbijt vertrekken we dan ook met goede moed naar het crosscircuit. Daar aangekomen motregent het nog een klein beetje en met veel enthousiasme worden de benodigde spullen uitgeladen. Nadat alles is uitgeladen krijgen we een domper te horen. Er mag namelijk niet gereden worden (het is namelijk pinksterzondag) na wat onrust in het rennerskwartier wordt er hevig gebeld door Jef en een aantal vrienden van

hem waar we dan eventueel wel terecht kunnen. Na 15 minuten komt het verlossende antwoord. We mogen rijden, en wel in de overdekte supercross hal van Maagdenburg. En dit was voor de meeste the cool man.

Ook nu kon de dag niet meer stuk dit was wel even iets anders. De baan aangelegd in een oude fabriekshal met alle variaties van dien. Kort maar krachtig en steenhard, het leek wel of ze op beton reden dit was heel wat anders dan wat men tot nu toe had beleefd. Vol enthousiasme begon men aan de opdracht die Jef had gesteld. Zelf neem ik het petje af wat de jeugdrijders hier presteerde. Aan het einde van die middag had waarschijnlijk menig niet verwacht wat deze jeugd hier klaarspeelde het was een lust voor het oog.

Ook nu blijkt dat het jeugdweekend meer dan geslaagd is en hebben we als jeugdbestuur het pinksterweekend dan ook weer gereserveerd voor 2006. Helaas zullen er een zes tal rijders er volgend jaar niet meer bij zijn gezien deze overstappen van 85cc naar 125 cc (aan alles komt een eind) maar we laten jullie niet in de steek er zit nog wat in het vat.

Gezien het de laatste avond was hebben een aantal dames een geweldige barbecue georganiseerd en er werd dan ook veel gelachen.

Misschien kunnen er een aantal van jullie nog herinneren wat we met betrekking tot Uchdorf geschreven hebben vorig jaar. Inderdaad

blijkt het zo te zijn dat nog iedereen rechtop loopt in het dorp. En blijktbaar is het waar dat de oermens daar dan ook voor het eerst gezien is omstreeks 2000 voor Christus. Na gesproken te hebben met wat ouderen van het dorp beweren deze nog steeds dat het rond Pinksteren mogelijk is deze te horen of te zien. En geloof het of niet rond middernacht worden we opgeschrikt door een oorverdovend lawaai. Na wat gezien blijkt het inderdaad op een mens lijkend schepsel te gaan van ongeveer 210 lang en een gewicht van plusminus 110 kg. licht grijzend haar en schaars gekleed.

Blijkbaar had hij honger of dorst en is hij op de reuk van de barbecue afgekomen. Met handen en voeten hebben we hem duidelijk gemaakt dat hij van harte welkom is. We hebben noch geprobeerd of hij een naam had, daarop reageerde hij met KKKKKKKKe meer hebben we er helaas niet uit kunnen krijgen. Wat ons wel verbaasde is dat hij zeer goed met kinderen om kon gaan daarom hebben we hem proberen uit te leggen dat hij volgend jaar weer van harte welkom is.

Als afsluiting wil ik iedereen bedanken die meegeholpen heeft aan het organiseren van dit weekend.

Met vriendelijke groet, René Wevers.

